

การประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย

An evaluate the Thai Study Program for Hanoi University of Social Sciences and Humanities, Vietnam National University

ปาน ธิ กวินท์ (Ban Thi Quynh)¹* ดร. กาญจนา ท่อแก้ว (Dr. Kanchana Tawkaew)**

(Received: April 2, 2018; Revised: June 4, 2018; Accepted: June 9, 2018)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ประเมินหลักสูตรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต 2) ศึกษาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอยให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 56 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน บัณฑิตจำนวน 13 คน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาไทยศึกษาตั้งแต่ชั้นปีการศึกษาที่ 2 - 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D = 0.61) 2) บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.41) 3) นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.49) แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาไทยศึกษา คือ สร้างโครงสร้างเวลาเรียนให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับแก้ตามความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ลดจำนวนหน่วยกิตวิชาพื้นฐานและเพิ่มจำนวนหน่วยกิตรายวิชาเอก จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การเน้นทักษะภาษาไทย การคิดและการแก้ไขปัญหา

ABSTRACT

The purposes of research were to: 1) Evaluate the curriculum Thai Study Program for Hanoi University of Social Sciences and Humanities, Vietnam National University using CIPP Model according to four aspects: context, input, process and product 2) Study the ways to improve and develop the Thai Study Program for Hanoi University of Social Sciences and Humanities, Vietnam National University get more performance. There were totally 56 participants included. They were 1 manager, 5 teachers, 13 graduates and 37 students who were studying Thai study program from 2 - 4 year in the academic year 2017. The research instruments were questionnaires, interviewing forms.

¹ Correspondent author: trucquynh.dp@gmail.com

* นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

** อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

The collected data then were analyzed by using percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D) and content analysis. Research's results: 1) Teachers' opinions on the Thai study program at the high level ($\bar{X} = 4.29$, S.D = 0.61). 2) Graduates opinions on the Thai Study Program at the high level ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.41). 3) Students' opinions on the Thai Study Program at the high level ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.49). The ways to improve and development Thai study Program were the time structure should be flexible, can be adjusted to meet the needs of students and always change of society. Reduce the number of credits for basic subjects and Increase the number of credits for specific subjects. Focus on student centered instruction and meet the needs of learners.

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา แนวทางพัฒนา ประเทศเวียดนาม

Keywords: Evaluate the curriculum thai study program, Development approach, Vietnam

บทนำ

หลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทจะขาดหลักสูตรไม่ได้ เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดแนวทางทุกอย่างที่เกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดอนาคตทางการศึกษาของสังคมนั้นๆ หรืออาจกล่าวอีกนัยว่า เป็นเครื่องชี้ทางในการจัดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายหรือมีมาตรฐานเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นเครื่องชี้ทางถึงความเจริญของประเทศ ประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่คุณภาพของคนในประเทศนั้น [1] นอกจากนี้หลักสูตรยังมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับและประเภทเพื่อเป็นหลักและเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาและแนวโน้มความต้องการของสังคม [2] และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนแผนแม่บทที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคล ถ้าปราศจากหลักสูตรการศึกษาที่จะดำเนินไปไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมีการจัดการศึกษาจะต้องมีการจัดหลักสูตรควบคู่ไปเสมอเพื่อเป็นแนวทางให้การจัดการศึกษามุ่งสู่จุดมุ่งหมาย ในการพัฒนาหลักสูตรที่จำเป็นอย่างยั่งยืนหนึ่งก็คือการประเมินหลักสูตร ถึงแม้จะมีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรในเรื่องจุดประสงค์ของหลักสูตร และการเลือกประสบการณ์ทางการศึกษาแล้วก็ตาม ระบบของการพัฒนาหลักสูตรจะสมบูรณ์ไปไม่ได้หากขาดการประเมิน [3]

หลักสูตรใดก็ตามที่สามารถทำให้นักเรียนทุกคนสำเร็จการศึกษาและมีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด หลักสูตรนั้นย่อมมีประสิทธิภาพ ผลผลิตของการศึกษาจะดีหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักสูตร ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษานั้นผู้จัดทำหลักสูตรต้องศึกษาข้อมูลอย่างกว้างขวาง เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมาย ส่วนประกอบ และเนื้อหาสาระของหลักสูตรจนนำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน หลังจากได้จัดทำและใช้ไประยะหนึ่งแล้วต้องมีการประเมินหลักสูตร ซึ่งจะเป็นการรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบหลักสูตรว่ามีคุณค่า บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ หลักสูตรมีข้อดีในเรื่องใดและมีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น [4] นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการของเวียดนามได้กำหนดการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับการศึกษาจำเป็นต้องจัดทำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการประเมินหลักสูตรควรจัดทำประเมินอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง ความล้าสมัยและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม จากนั้น

ตัดสินใจว่าจะมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างไรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การประเมินหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาต้องยึดเกณฑ์การประเมินตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ซึ่งจะประเมินใน 11 ประเด็นหลักๆ เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ของหลักสูตร คำอธิบายและรายละเอียดของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา รายวิชา วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเมินผลการเรียน คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ ปรับปรุงคุณภาพ และผลลัพธ์ โดยใช้เกณฑ์ 7 ระดับเพื่อตัดสินความเหมาะสมของหลักสูตร ถ้าอยู่ในระดับสูงกว่า 3 ถือว่าหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ต่อไป [5]

การประเมินหลักสูตรเป็นระบบที่สำคัญระบบหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตรที่ทำให้ทราบถึงคุณค่าและสภาพที่เป็นจริงของหลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ข้อบกพร่อง หรือความผิดพลาดอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุและปัจจัยต่างๆ เช่น การออกแบบหลักสูตรอาจจะไม่เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสังคมเป็นต้น ถ้าไม่มีการประเมินหลักสูตรก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ อาจจะเป็นภาระที่ย่างยากมากสำหรับผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ดังนั้น การประเมินหลักสูตรจึงต้องมีการประเมินเป็นระยะๆ เพื่อที่จะลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น [6] และเป็นสิ่งที่ต้องทำตลอดเวลา ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งได้หลักสูตรออกมา เพื่อตรวจสอบถึงข้อบกพร่อง ถ้าสมมุติ ความสามารถในการสนองความต้องการของผู้เรียน ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป [7]

หลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติยานอย ของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นหลักสูตรที่ได้สร้างขึ้นมาตั้งแต่เดือนมิถุนายนปี พ.ศ. 2545 โดยมีคณะอาจารย์ภาควิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะภาควิชาตะวันออกศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นผู้พัฒนาหลักสูตรและดำเนินการสอนขึ้นเอง ซึ่งหลักสูตรนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ต่างๆของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภาษาต่างประเทศที่ได้จัดสอนคือภาษาอังกฤษและภาษาไทย [8] ในปี พ.ศ. 2555 สาขาไทยศึกษาได้ทำการปรับปรุงหลักสูตร โดยยึดเกณฑ์การประเมินประกันคุณภาพตามของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) ซึ่งรูปแบบการประกันคุณภาพหลักสูตรเน้นที่การจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาคุณภาพภายใน 3 มิติ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต/ผลลัพธ์ โดยมีรูปแบบเริ่มจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะให้เกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมการศึกษาของ AUNQA ใช้ระบบการประเมินจากคะแนนเต็ม 7 ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยเกณฑ์ 15 เกณฑ์ รูปแบบและแนวทางการประกันคุณภาพของ AUNQA สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้ ซึ่งผลที่ได้รับจากการประเมินครั้งนี้ยังไม่มีผลสะท้อน ไม่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของหลักสูตรแต่เน้นการประกันคุณภาพของหลักสูตร [9] ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรควรทำการประเมินหลักสูตรทุกๆ 5 ปี โดยจะครบกำหนดที่ต้องประเมินหลักสูตรในปี พ.ศ. 2559 เพราะการประเมินหลักสูตรมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรหลายประการ ได้แก่ ทำให้ทราบความจำเป็นและความต้องการของประชากร เป้าหมายของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องตามความต้องการของสภาพสังคมและผู้ใช้เรียน ช่วยลดโอกาสเสี่ยงและอุปสรรคที่จะทำให้หลักสูตรล้มเหลว ทำให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทราบจุดเด่น จุดด้อยของการบริหารหลักสูตร ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงพอ ควรปรับปรุงในด้านใด และหากการใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จก็จะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติยานอย เพื่อนำ

สารสนเทศที่ได้เสนอผู้บริหาร คณาจารย์ และฝ่ายวิชาการคณะตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย นำไปพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนต่อไป และเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

อย่างไรก็ตามในการประเมินหลักสูตร สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือการเลือกใช้แบบประเมินหรือรูปแบบในการประเมินที่เหมาะสม โดยจะต้องเลือกให้สอดคล้องกับความจำเป็นหรือความต้องการของวัตถุประสงค์ในการประเมิน [10] ดังนั้นผู้ที่ประเมินหลักสูตรจึงต้องมีความเข้าใจ พิจารณา และวิเคราะห์รูปแบบการประเมินให้ลึกซึ้ง เพื่อเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ได้กำหนดไว้ โดยได้ศึกษาวิธีการประเมินหลักสูตรจากตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัย พบว่า มีรูปแบบการประเมินหลักสูตรอยู่หลายรูปแบบ แต่ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของ Stufflebeam [11] มาเป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาในครั้งนี้ เพราะพิจารณาเห็นว่ารูปแบบการประเมิน CIPP Model เป็นการประเมินทั้งระบบ โดยมองทุกส่วนและทุกองค์ประกอบ และให้ความสำคัญของแต่ละส่วนใกล้เคียงกัน สามารถประเมินข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้ครอบคลุมทุกด้านทั้งในด้านตัวหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ [12] เพื่อนำไปสู่คำตอบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมเพียงไร การดำเนินงานเป็นไปตามความมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคหรือข้อผิดพลาดประการใด ซึ่งจะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ว่าควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในด้านใดเพื่อให้เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรไทยศึกษาของมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย เพื่อให้ได้สารสนเทศผลการประเมินที่มีความละเอียดถี่ถ้วน ถูกต้องแม่นยำ และเชื่อถือได้สำหรับนำไปประยุกต์ใช้ปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรในประเด็นสำคัญต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอยให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) และใช้กระบวนการ/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสม (ปริมาณและคุณภาพ) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 56 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 1 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน บัณฑิต จำนวน 13 คน และนักศึกษากำลังศึกษาในสาขาไทยศึกษาตั้งแต่ชั้นปีการศึกษาที่ 2 - 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 37 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย มีจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน 2) แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตและนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ เกี่ยวกับเพศ คุณวุฒิ ประสบการณ์ในการสอน ชั้นปีการศึกษา และแผนการเรียน มีลักษณะเป็นแบบแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ 5 มีความเหมาะสมมากที่สุด 4 มีความเหมาะสมมาก 3 มีความเหมาะสมปานกลาง 2 มีความเหมาะสมน้อย และ 1 มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา

2.2 แบบสัมภาษณ์ มีจำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้บริหาร 2) แบบสัมภาษณ์ สำหรับอาจารย์ผู้สอน 3) แบบสัมภาษณ์ สำหรับบัณฑิต และ 4) แบบสัมภาษณ์ สำหรับนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ ซึ่งเน้นถามในประเด็นหลักๆ เกี่ยวกับ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์หลักสูตรสาขาไทยศึกษากับความต้องการของสังคม วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ โดยการใช้แบบสอบถามทำการสอบถามกลุ่มประชากร ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาไทยศึกษาดังแต่ชั้นปีการศึกษาที่ 2 - 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 56 ฉบับ ได้รับคืนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติที่ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วแปลความหมายแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ซึ่งกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย [13] ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมิน คือ ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ประกอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนา

หลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอยให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยนำมาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ของคำตอบในแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากนั้น นำเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะความเรียง

ผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย ครั้งนี้ ได้ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model โดยเน้นประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย ของอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1	ด้านบริบท	4.24	0.57	มาก
2	ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.20	0.30	มาก
3	ด้านกระบวนการ	4.41	0.70	มาก
4	ด้านผลผลิต	4.30	0.45	มาก
รวม		4.29	0.61	มาก

จากตารางที่ 1 อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.70) รองลงมาคือ ด้านผลผลิต ด้านบริบทและด้านปัจจัยเบื้องต้น ($\bar{X} = 4.30$, S.D = 0.45; $\bar{X} = 4.24$, S.D = 0.57; $\bar{X} = 4.20$, S.D = 0.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย ของบัณฑิตและนักศึกษา จำแนกตามรายด้าน

ที่	รายการประเมิน	บัณฑิต			นักศึกษา		
		$\bar{X}$	S.D	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1	ด้านบริบท	4.13	0.32	มาก	4.24	0.51	มาก
2	ด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.36	0.49	มาก	4.55	0.45	มากที่สุด
3	ด้านกระบวนการ	4.26	0.29	มาก	4.36	0.51	มาก
4	ด้านผลผลิต	4.23	0.53	มาก	4.31	0.50	มาก
	เฉลี่ย	4.25	0.41	มาก	4.36	0.49	มาก

จากตารางที่ 2 บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.49) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านบริบท ($\bar{X} = 4.26$, S.D = 0.29; $\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.53; $\bar{X} = 4.13$, S.D = 0.32) ตามลำดับ

จากตารางที่ 2 นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติฮานอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = 0.45) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านบริบท ($\bar{X} = 4.36$, S.D = 0.51; $\bar{X} = 4.31$, S.D = 0.50; $\bar{X} = 4.24$, S.D = 0.51) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมและแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรสาขาไทยศึกษา

ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บัณฑิตและนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรสาขาไทยในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่มีบางประเด็นควรปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ควรมีการ update ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยและสอดคล้องสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้รอบคลุม และเกิดทักษะในการวิเคราะห์ความรู้ตามสถานการณ์ของแต่ละสมัย

2.2 ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

2.3 ควรมีวิธีการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมและขอทุนจากองค์กรต่างๆ เพื่อปรับปรุง พัฒนาทางด้านการเรียน สถานที่และแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ควรจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การเน้นทักษะภาษาไทย และการคิดและการแก้ไขปัญหา

อภิปรายผล

จากการประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติสอญ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และนักศึกษา ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านบริบท

จากผลการประเมินในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและบัณฑิตที่ได้กล่าวในการสัมภาษณ์ว่า เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีความชัดเจน และความเป็นไปได้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังที่ สมคิด พรหมชัยและสุพัตร์ พิบูลย์ [4] ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะที่พึงปรารถนาที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด ที่บอกว่าจะผลิตบุคคลขึ้นมาให้มีคุณลักษณะเช่นไร สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เสวตมาลย์ [14] ได้อธิบายว่า วัตถุประสงค์ (purpose) เป็นข้อความหรือสมมติฐานที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายในการสอนของผู้สอนซึ่งควรจะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาระดับชาติ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ในบางส่วนควรปรับปรุงตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิตที่ได้กล่าวในการสัมภาษณ์ว่า ควรสร้างโครงสร้างเวลาเรียนให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับแก้ตามความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทจริงของสังคม ลดจำนวนหน่วยกิตวิชาพื้นฐานเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะสาขา สอดคล้องกับงานวิจัยของบงกช เอี่ยมชื่น [15] กล่าวว่า ควรจัดสร้างโครงสร้างหลักสูตรตามความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ลดจำนวนวิชาพื้นฐานเพิ่มจำนวนวิชาเฉพาะสาขา

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

จากผลการประเมินในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คุณสมบัติอาจารย์และนักศึกษามีความเหมาะสม ซึ่งอาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี มีบุคลิกภาพที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมพร้อมทั้งได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งมีการติดตามนักศึกษาระหว่างการศึกษาย่างสม่ำเสมอ แต่ควรการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การเน้นทักษะภาษาไทย การคิดและการแก้ไขปัญหา มีวิธีการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาเรียนเหมาะสม ซึ่งนักศึกษามีคุณสมบัติตามความต้องการของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยขององอาจ นัยพัฒน์ [16] กล่าวว่า คุณสมบัติอาจารย์และนักศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสามารถ ความรู้อย่างลึกซึ้งทางด้านเฉพาะสาขาไทยศึกษาและมีบุคลิกที่ดี และสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มประชากรในการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านอุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน สถานที่เรียนและแหล่งเรียนรู้ และงบประมาณตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บัณฑิตและนักศึกษา พบว่า ควรปรับปรุง โดยเฉพาะห้องเรียนและห้องฝึกทักษะภาษา อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนสำหรับการฝึกทักษะภาษาไทยยังมีน้อย และห้องเรียนกลุ่มย่อยสำหรับนักศึกษายังมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานประเมินประจำปีของคณะตะวันออกศึกษา [17] กล่าวว่า งบประมาณสำหรับการจัดการศึกษายังน้อย ไม่เพียงพอต่อการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่างๆที่ต้องการใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ด้านกระบวนการ

จากผลการประเมินในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การบริหารหลักสูตรเหมาะสมทุกประเด็น ซึ่งมีการจัดประชุม การผลิตและส่งเสริม พัฒนาความสามารถของทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ซึ่งผู้บริหารให้การสนับสนุนเต็มที่ในการจัดหาสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องตาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในการสัมภาษณ์เชิงลึกว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีโอกาสได้พัฒนาความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับรายงานประจำปีของคณะตัวนออกศึกษา กล่าวว่า ทางสาขาจัดประชุมนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด และมีการส่งแบบประเมินให้บัณฑิตทุก ๆ ปีเพื่อทราบถึงสภาพเป็นจริงของเขาเป็นอย่างไร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บัณฑิตและนักศึกษาพบว่า มีความเหมาะสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้มีคุณลักษณะตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและเหมาะสมแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในแต่ละกิจกรรมก็ต้องสอดแทรกวัฒนธรรมไทยเข้ามาเพื่อให้ ผู้เรียนเข้าใจความเป็น ไทยด้วย การวัดและประเมินผล ความเหมาะสมทุกประเด็น แสดงให้เห็นว่า การวัดและประเมินผลมีการกำหนดวิธีการ และเกณฑ์ที่ชัดเจน มีการวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้ คุณลักษณะ และทักษะ อีกทั้งการวัดและประเมินผลยังสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จิราภรณ์ [18] ได้ให้ความเห็นว่า การวัดและประเมินผลควร ดำเนินการอย่างเป็นระบบมีการวางแผนและกำหนดกรอบงานอย่างชัดเจน ได้แก่ กำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดและ ประเมินผลแต่ละครั้ง กำหนดคุณลักษณะ ความสามารถ พฤติกรรม เนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละครั้ง กำหนดวิธีการ หรือรูปแบบเครื่องมือที่จะใช้ กำหนดเวลา เงื่อนไขต่างๆ ในการวัด นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องแจ้งวิธีการประเมินในแต่ละ รายวิชาให้ผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นข้อตกลงและการวางแผนการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้การวัด หลายๆ ครั้งและหลากหลายวิธีเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินผล เช่น ประเมินผลรวมจากการทดสอบ ประเมินจาก การปฏิบัติ จากผลงาน หรือจากคะแนนเก็บอื่นๆ

4. ด้านผลผลิต

จากผลการประเมินในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยมและความสามารถของนักศึกษา มีการพัฒนาตามแต่ละปีการศึกษา ซึ่งสามารถ ตอบสนองผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ นักศึกษาจบมามีความรู้รอบคอบในทุกด้าน สอดคล้องกับองอาจ [16] กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมในทุกรายวิชาในหลักสูตร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือส่วนใหญ่ได้ในระดับ 7 (จาก ระดับ 1 - 10) และพบว่า นักศึกษาในชั้นปีที่สูงกว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน ระดับต่ำกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่ดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ในระบบการ จัดการศึกษาตามหลักสูตร และสอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในปี การศึกษา 2558 พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม ร้อยละ 75% [19] คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งมีสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับองอาจ [16] กล่าวว่า นักศึกษามีคุณสมบัติและ ลักษณะอันโดดเด่นเป็นอย่างมากในเรื่องความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ และสามารถเรียนรู้ได้เร็ว แม้ว่านักศึกษาเวียดนามเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแล้วก็ตาม แต่ยังแสวงหาความรู้ ใหม่ๆ เพิ่มพูนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากการประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัย แห่งชาติฮานอย ประเทศเวียดนามมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยการประเมินหลักสูตรสาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติชานอัย เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไปผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะในประเด็น ดังนี้

1.1 สาขาไทยศึกษาควรใช้ข้อมูลผลการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรให้มีรายวิชาในแต่ละหมวดวิชามีความเหมาะสม และควรเพิ่มรายวิชาเฉพาะสาขาให้มากขึ้นและลดรายวิชาพื้นฐานเพื่อสนองตอบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของนักศึกษาให้มากขึ้น กำหนดเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัย ลดความซ้ำซ้อน และให้มีความยืดหยุ่นที่สามารถปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

1.2 ควรจัดทำการประเมินหลักสูตรอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง ความลำเอียงและความสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม จากนั้นตัดสินใจว่าจะมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างไรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 สำหรับอาจารย์ผู้สอน มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี มีบุคลิกภาพที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมพร้อมกันได้ นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งมีการติดตามนักศึกษาระหว่างการศึกษาย่างสม่ำเสมอ แต่จากผลการวิจัยพบว่าในด้านการจัดการเรียนการสอนถึงแม้บางประเด็นจะมีความเหมาะสมก็ตาม แต่ผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์เล็กน้อยเท่านั้นหากได้นำไปปรับปรุงก็จะส่งผลดียิ่งขึ้น เช่น การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การเน้นทักษะการคิดและการแก้ไขปัญหาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งการพัฒนาและส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียน

1.4 สำหรับโครงสร้างหลักสูตรถึงแม้มีความเหมาะสม แต่มีความยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงไปเสมอของสังคม ลดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาพื้นฐาน เพิ่มจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะสาขา

1.5 แม้ว่าส่วนใหญ่ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินจะอยู่ในเกณฑ์ที่มากถึงมากที่สุดแต่ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสาขาไทยศึกษาก็ควรดำเนินการให้มีการพัฒนาปรับปรุงปัจจัยด้านต่างๆ ให้ไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาคำรา หนังสือ เอกสารประกอบการสอน หรือชุดฝึกปฏิบัติการที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนตามรายวิชาต่างๆ ของหลักสูตรสาขาไทยศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษา หรือวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนของรายวิชาในหลักสูตรสาขาไทยศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำมาก

2.3 ควรมีการประเมินเฉพาะเจาะลึกในประเด็นของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งมีต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

2.4 ควรเพิ่มกลุ่มประชากร คือ ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ปกครองเพื่อให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. Chuangpoon C. Curriculum development. Mahasarakham University: Mahasarakham University Press; 2008. Thai.
2. Wongyai W. Curriculum Development in Higher Education. Bangkok: R & B Limited; 2011. Thai.
3. Schaffartzik J, Hampson D. *Strategies for Curriculum Development*. California: McCutchan Publishing Corporation; 1975.
4. Phromchui S, Phibun S. Curriculum Evaluation: Techniques of Curriculum Evaluation. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Academic; 2003. Thai.
5. TT- BGDDT. Circular promulgates regulations on evaluation criteria of program quality in University education [Internet]. 2016. Law Library of Vietnam. Retrieved January 02, 2017, from <https://goo.gl/aI3CIY>
6. Wongyai W. Curriculum and Instruction: New Dimension. Bangkok: Rungrueangtham; 2008. Thai.
7. Buasi T. Curriculum Theory: Design and Development. Bangkok: Education Development Printing; 1999. Thai.
8. University of Social Sciences and Humanities, Hanoi National University. Bachelor's Degree Program in Oriental Studies; 2002.
9. Thai Language Training Program in Vietnam. Evaluation of Thai language Training Program in Vietnam; 2005.
10. Thathong N. The Development of Local Curriculum. Nakhon Pathom: Petchkasem Printing; 2007. Thai.
11. Panakun S. Curriculum evaluate. *Ramkhamhaeng Publisher*; 2013. Thai.
12. Phrommaphan B. "Seminar on Curriculum Evaluation": Seminar Topics Educational Evaluation Unit 12. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University; 2008. Thai.
13. Sisaat B. Curriculum Research and Development. Bangkok: Suwiriyasan Publisher; 2003. Thai.
14. Sawetman C. Mathematics Curriculum Development. Bangkok: Suviriyasarn; 2002. Thai.
15. Iamchuen B. An evaluation of the Master of Science in medical sciences curriculum (Revised 2007), Faculty of Medicine, Thammasat University; 2012. Thai.
16. Naiyapatana O. Evaluation of the Thai as a Foreign Language (TFL) Curriculum Implemented in the Socialist Republic of Vietnam; 2005. Thai.
17. University of Social Sciences and Humanities, Hanoi National University. Annual assessment report of Oriental Studies; 2015.
18. Siri Thawi C. Assessing Student: The experience of revolution. Bangkok: National Education Commission; 2001. Thai.
19. University of Social Sciences and Humanities, Hanoi National University. GPA of Thai students in academic year 2016.